

Ахъ тѣжка е
Горчива е
И мъчна е
Таквазъ раздѣла!

Убийството на Асеня I.

Кат' си ме, мамо, родила,
Защо не си ме убила?
Ами ме, мамо, остави,
Да растнѣ и да порастнѣ?
Азъ снощи, мамо, заварихъ
Моето либе на двора . . .
Съ друго либе приказва...
На мене дума не казва!...

Не го убивай, Иванко!
Смили се, смили, Иванко!
Не го убивай, Иванко!
Смили се, смили, Иванко!

Кат' си ме, мамо родила,
Защо не си ме убила?
Ами ме, мамо, остави
Да растнѣ и да порастнѣ?

(Изъ драмата „Иванку“).

Съ радость обща да запѣемъ,
Люти скѣбри да прогонимъ
Изъ сърдца ни в' тозъ весель часъ,
Братство и любовь да сж въ насъ,
Въ тоя царскій славенъ покровъ
Да владѣятъ миръ и любовь,